

Ikuinen lohdutus ja hyvä toivo

2. Tess. 2:13-3:5

13. *Mutta me olemme aina velvollisia kiittämään Jumalaa teistä, te Herralle rakkaat veljet, koska Jumala valitsi teidät ensi helmänä pelastukseen Hengen pyhittäessä teidät, kun uskotte totuuteen.*

14. *Juuri siihen hän kutsui teidät meidän evankeliumimme kautta, että te omistaisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.*

15. *Pysykää siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, jotka olette saaneet puheestamme tai kirjeestämme.*

16. *Itse Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossaan antanut meille ikuisen lohdutuksen ja hyvän toivon,*

17. *lohduttakoot sydämiänne ja vahvistakoot teitä kaikissa hyvissä teoissa ja puheissa.*

1. *Lopuksi, veljet, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niin kuin teidän keskuudessanne*

2. *ja että pelastuisimme pahoista ja kelvottomista ihmisistä; kaikkihan eivät usko.*

3. *Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teitä pahasta.*

4. *Me luotamme teihin Herrassa, että te nyt ja vastedes teette, mitä me käskemme.*

5. *Herra ohjatkoon sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.*

Jumalan valitseman identiteetti

Millainen on uskovan kristityn identiteetti Jumalan valitsemana? Miten siitä päästään osalliseksi? Miksi ja miten se säilyy? Miten uskovana selviää pahan maailman keskellä? Näitä kysymyksiä Paavali sivuaa tämänkertaisessa jaksossamme 2. Tessalonikalaiskirjettä.

Omanarvon ja arvottomuuden tunto

Kun keskiverto suomalainen kuulee viestin "Olet tärkeä!" hän saattaa suhtautua siihen hyvinkin monella eri tavalla. On niitä, jotka kokevat olevansa tärkeitä siksi, että Suomi sai kultamitalin Pekingissä. On niitä, jotka kokevat olevansa tärkeitä, kun heillä on työ ja tehtävä sekä koulutusta ja kokemusta, niin että he voivat osoittaa pätevyyttään ja tarpeellisuuttaan.

On niitä, jotka kokevat olevansa maailman hyödyttömimpiä, tarpeettomimpia ja arvottomimpia olentoja. (He saattavat jopa hiukan ylpeillä siitä, että he ovat kaikkein surkeimpia olentoja.) "Kun minä tästä haihdun ilmaan, kukaan ei minua muista eikä kukaan koe menettäneensä mitään. Olen pelkkää ilmaa, hyttysen ininää tässä suuressa ja kylmässä maailmassa." On vielä niitä, jotka eivät olisi koskaan halunneet syntyä tähän maailmaan. Jos kuulut heihin, niin sinulla on kyllä hyvää seuraa: Job ja Jeremia kokivat aivan samalla lailla.

Armovalinta

Paavali palaa nyt samaan suureen totuuteen Jumalan armovalinnasta Kristuksessa, jonka hän oli jakanut Tessalonikan seurakunnalle jo ensimmäisessä kirjeessä. Ensimmäisessä kirjeessä hän tiivisti asian näin:

Me tiedämme, te Jumalalle rakkaat veljet, kuinka hän on teidät valinnut, sillä meidän evankeliumimme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella. (1. Tess. 1:4-5)

Uskovan kristityn identiteetti

Wilhelm Malmivaara tiivistä kristinuskon kahteen sanaan: ”Syntinen ja Kristus”. Ratkaisevaa on näiden kahden keskinäinen suhde. Ennen pelastumista syntinen on sodassa Kristusta vastaan, Kristus oli hänelle Tuomari, mutta Pyhän Hengen sanan kautta Kristuksen yhteyteen vetämänä, syntinen on Kristuksessa, omistaen koko Kristuksen vanhurskauden ja pyhyiden sulasta armosta. Kristuksen sisässä, Kristukseen puettuna hän on Jumalan armon eli suosion kohde.

Kun suomalaisessa kristillisyydessä uskovista puhutaan usein ilmaisulla ”armahdetut syntiset”, Raamatussa heistä käytetään monia nimityksiä kuten veljet, Herran omat, tien kulkijat, kristityt, valitut, pyhät, Jumalalle rakkaat, uudestisyntyneet, Jumalan lapset, jne. Kun suomalainen kristillisuus haluaa kulkea alatietä, pysyä mahdollisimman nöyränä, raamatulliset ilmaisut saattavat aluksi vaikuttaa kovin korkeilta tai jopa itsevarmoilta, ellei tajuta, että mikään uskovan elämässä ei ole kotoisin hänestä itsestään. Korkeat nimitykset eivät siis korota uskovaa vaan Herraa, jonka armo korottaa syntinsä anteeksi saaneen käsittämättömän suuren laupeuden vastaanottajaksi.

Jatkan vielä pitkällä luettelolla siitä, kuinka korkean ja ihmeellisen armon Herra omilleen jakaa. Jokainen ilmaisu löytyy Raamatusta. En nyt kuitenkaan mainitse kohtia. Luen ne rauhalliseen tahtiin, niin, että saat sovittaa ne itseesi, koska Kristus kuoli sinun syntiesi tähden ja nousi kuolleista lahjoittaakseen sinulle oman vanhurskautensa.:

• *Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.* (1. Kor. 15:10)

- *Olen maan suola.* (Matt. 5:13)
- *Olen maailman valo.* (Matt. 5:14)
- *Olen Jumalan lapsi.* (Joh. 1:12)
- *Olen totisen viinipuun oksa, Kristuksen elämän kanava.* (Joh. 15:1,5)
- *Olen Kristuksen ystävä.* (Joh. 15:15)
- *Olen Kristuksen valitsema ja asettama kantamaan hedelmää.* (Joh. 15:16)
- *Olen vanhurskauden palvelija.* (Room. 6:18)
- *Olen Jumalan palvelija.* (Room. 6:22)
- *Olen Jumalan lapsi, minulla on lapseuden Henki.* (Room. 8:14,15; Gal. 3:26; 4:6)
- *Olen Kristuksen kanssaperillinen.* (Room. 8:17)
- *Olen Jumalan temppeli ja Jumalan Henki asuu minussa.* (1. Kor. 3:16; 6:19)
- *Olen Herraan yhtynyt ja yksi henki Hänen kanssaan.* (1. Kor. 6:17)
- *Olen Kristuksen ruumiin jäsen.* (1. Kor. 12:27; Ef. 5:30)
- *Olen uusi luomus.* (2. Kor. 5:17)
- *Olen sovitettu Jumalan kanssa ja minulla on sovituksen virka.* (2. Kor. 5:18,19)
- *Olen Jumalan lapsi ja yhtä Kristuksen kanssa.* (Gal. 3:26,28)
- *Olen Jumalan perillinen, koska olen Jumalan lapsi.* (Gal. 4:6,7)
- *Olen pyhä.* (Ef. 1:1; 1.Kor 1:2; Fil. 1:1; Kol. 1:2)
- *Olen taivaallisiin asetettu Kristuksen kanssa.* (Ef. 2:6)
- *Olen Jumalan teko, minut on luotu Kristuksessa Jumalan valmistamia hyviä töitä varten.* (Ef. 2:10)
- *Olen yhdessä muiden pyhien kanssa Jumalan valtakunnan kansalainen ja Jumalan perhettä.* (Ef. 2:19)

- Olen Kristuksen vanki. (Ef. 3:1; 4:1)
- Olen luotu vanhurskauteen ja pyhyyteen. (Ef. 4:24)
- Olen taivaan kansalainen. (Fil. 2:20)
- Elämäni on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa. (Kol. 3:3)
- Olen ilmestyvä Kristuksen kanssa kirkkaudessa. (Kol. 3:4)
- Olen Jumalan valittu, pyhä ja rakas. (Kol. 3:12; 1 Tess. 1:4)
- Olen valkeuden lapsi en pimeyden. (1.Tess. 5:5)
- Olen taivaallisen kutsumuksen saanut pyhä. (Hepr. 3:1)
- Olen tullut osalliseksi Kristuksesta. (Hepr. 3:14)
- Olen elävä kivi Jumalan huoneessa. (1.Piet. 2:5)
- Olen "valittua sukua, kuninkaallista papistoa, pyhää heimoa, Jumalan kansaa". (1.Piet. 2:9,10)
- Olen outo ja muukalainen tässä maailmassa.(1.Piet. 2:11)
- Olen perkeleen vihamies.(1.Piet. 5:8)
- Olen Jumalan lapsi ja minusta tulee Kristuksen kaltainen, kun Hän tulee takaisin. (1.Joh. 3:1,2)
- Olen Jumalasta syntynyt eikä sielunvihollinen voi käydä minuun käsiksi.(1. Joh. 5:18)

Edelleen koska olen Kristuksessa, Jumalan armosta...

- Olen vanhurskautettu - täydellisesti armahdettu ja Jumalalle kelpaava. (Room. 5:1)
- Olen kuollut Kristuksen kanssa ja olen kuollut synnin hallintavallalle elämässäni. (Room. 6:1-6)
- Minulle ei ole mitään kadotustuomiota. (Room. 8:1)
- Olemiseni Kristuksessa on Jumalasta. (1. Kor. 1:30)
- Olen saanut sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisin, mitä Jumala on minulle lahjoittanut. (1. Kor. 2:12)
- Minulla on Kristuksen mieli. (1. Kor. 2:16)
- Olen kalliisti ostettu, en ole itseni oma, kuulun Jumalalle. (1. Kor. 6:19,20)
- Jumala on lujittanut minut Kristukseen, voidellut ja painanut sinettinsä minuun ja antanut Hengen vakuudeksi tulevasta perinnöstä sydämeeni. (2. Kor. 1:21; Ef. 1:13,14)
- Koska olen kuollut, en elä enää itselleni vaan Kristukselle. (2. Kor. 5:14,15)
- Olen Kristuksessa tullut Jumalan vanhurskaudeksi. (2. Kor. 5:21)
- Minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni. (Gal. 2:20)
- Jumala on siunannut minua kaikella hengellisellä siunauksella. (Ef. 1:3)
- Jumala ennen maailman perustamista hänessä valitsi minut Kristuksessa olemaan pyhä ja nuhteeton Hänen edessään. (Ef. 1:4)
- Jumala edeltäpäin määräsi minut lapseuteen. (Ef. 1:5)
- Olen lunastettu ja rikkomukseni on anteeksi annettu ja Hän on antanut minulle ylenpalttisen armonsa. (Ef. 1:6-8)
- Jumala on tehnyt minut, joka olin kuollut rikoksiini, eläväksi yhdessä Kristuksen kanssa. (Ef. 2:5)
- Jumala on yhdessä Kristuksen kanssa herättänyt ja yhdessä Hänen kanssaan asettanut minut taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa. (Ef. 2:6)
- Kristuksen kautta on minulla pääsy Hengessä Isän tykö. (Ef. 2:18)
- Kristuksessa minulla on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan tykö. (Ef. 3:12)

- *Isä on pelastanut minut pimeyden vallasta ja siirtänyt minut rakkaan Poikansa valtakuntaan. (Kol. 1:13)*
- *Minut on lunastettu ja olen saanut syntini anteeksi, velkani on pyyhitty pois. (Kol. 1:14)*
- *Kristus on minussa. (Kol.1:27)*
- *Olen juurtunut Kristukseen ja rakennun Hänessä. (Kol.2:7)*
- *Olen täytetty Kristuksessa. (Kol.2:10)*
- *Olen haudattu, herätetty ja tehty eläväksi Kristuksen kanssa. (Kol.2:12,13)*
- *Olen Kristuksen kanssa kuollut ja herätetty. Elämäni on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa. Kristus on elämäni. (Kol.3:1-4)*
- *Jumala on antanut minulle voiman ja rakkauden ja raittiuden Hengen. (2. Tim. 1:7)*
- *Jumala on pelastanut minut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei minun tekojeni mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan. (2. Tim. 1:9, Tiit. 3:5)*
- *Sekä Kristus, joka pyhittää, että minä, jotka pyhitetään, olemme alkuisin yhdestä. Sen tähden Hän ei häpeä kutsua minua veljekseen. (Hepr. 2:11)*
- *Saan käydä uskalluksella armon istuimen eteen, että saisin laupeuden ja löytäisin armon, avukseni oikeaan aikaan. (Hepr. 4:16)*
- *Jumala on lahjoittanut minulle kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että minä niiden kautta tulisin jumalallisesta luonnosta osallisiksi. (2. Piet. 1:4)*

Ikuinen lohdutus

Edellä lukemani hengästyttävän pitkä luettelo kertoo siitä, mitä Paavali puhuu ja keessa 16: *Itse Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossaan antanut meille ikuisen lohdutuksen ja hyvän toivon.*

Paavali kuvaa sitä, miten tästä ikuisesta lohdutuksesta ja hyvästä toivosta päästään osalliseksi jakeissa 13-14, näin:

Mutta me olemme aina velvollisia kiittämään Jumalaa teistä, te Herralle rakkaat veljet, koska Jumala valitsi teidät ensi hedelmänä pelastukseen Hengen pyhittäessä teidät, kun uskotte totuuteen. Juuri siihen hän kutsui teidät meidän evankeliumimme kautta, että te omistaisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden. (13-14)

Ensin oli Jumalan valinta pelastukseen Kristuksessa, sitten tuli kutsu evankeliumin kautta. Pyhä Henki synnytti uskon totuuteen omasta syntyisyydestä ja Golgatan ristin sovitustyöstä. Syntinsä anteeksi saaneessa ja Pyhän Hengen lahjasta osallisiksi päässeinä pelastetuissa alkoi pyhitysprosessi, joka päättyy ruumiin ylösnousemuksessa.

Nyt Paavali korostaa, että Jeesuksen ja Isän rakkaus on sellaista olemukseltaan, että antaessaan meille pelastuksen, saamme sen emme vain joksikin aikaa, vaan se on iankaikkinen. Hän antaa siis iankaikkisen elämän, jolla on ikuinen pituus ja jonka olemus on Jeesuksen ja Isän tuntemista. (Joh. 17:3) Jeesus itse kuvaa pelastuksen ikuisuusluonnetta puhuessaan siitä, miten Pyhä Henki tulee uskovaan:

*Ja minä rukoilen Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan **olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti**, Totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, sillä se ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä **hän pysyy teidän luonanne ja on teissä**. (Joh. 14:16-17)*

Hyvä toivo

Niin kuin tekstimme loppuosa osoittaa, Paavali oli täysin tietoinen niistä rajuista taisteluista, joihin uskoon tulleet joutuvat sekä maailman suunnalta että meissä asuvan syntisen lihan taholta. Usein uskova joutuu langenneena tulemaan nokka savessa Herran ristin luo omistamaan uuden puhdistuksen Jeesuksen veressä. Siksi hän tarvitsee ikuista lohdutusta, mitkään pimeyden voimat, vaino eikä lankeemukset eivät voi erottaa häntä Jumalan rakkaudesta Kristuksen tähden.

Lohdutuksen lisäksi hänellä on selkeä ja kirkas toivo siitä, miten asiat lopulta hänen ja Jumalan seurakunnan osalta päättyvät. Tästä toivosta ja sen iankaikkisesta varmuudesta Heprealaiskirje kirjoittaa näin:

Koska Jumala tahtoi lupauksen perillisille vieläkin vakuuttavammin osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, hän vakuutti sen valalla. Näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei voi valehdella, me näin saamme voimakkaan rohkaisun, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta. Se toivo on meille kuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja se ulottuu esiripun sisäpuolelle asti. Sinne Jeesus meni edelläjuoksijana meidän puolestamme, kun hän oli tullut ylipapiksi ikuisiksi ajoiksi, Melkisedekin järjestyksen mukaan. (Hepr. 6:17-20)

Toivoa kuvataan siis ankkuriköydeksi, jossa itse ankkuri, itse Jeesus on heitetty ylös taivaaseen. Ankkuriköyden toinen pää ulottuu pelastetun uskovan sydämessä asuvaan Pyhään Henkeen. Pyhä Henki vinssaa uskovan lopulta taivaaseen asti. Toivo lepää kokonaan sen varassa, mitä Jumala lupasi ja minkä Pyhä Henki meidän elämässämme toteuttaa Jeesuksen Golgatan sovitustyön perusteella.

Kristuksen kirkkaus meissä

Toivon päämäärä on se, että saamme omistaa Kristuksen kirkkauden. Evankeliumin kutsu on siis äärettömän suuri, siinä paljastuu Jumalan rakkauden ihmeellinen syvyys. Isä antoi täydellisen kirkkauden Jeesukselle ja nyt pelastetut saavat evankeliumiin tarttuen päästä osalliseksi samasta kirkkaudesta. Jeesus lausui siitä näin rukouksessaan Isää:

Sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, minä olen antanut heille, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä - minä heissä ja sinä minussa - jotta he olisivat täydellisesti yhtä ja maailma tietäisi, että sinä olet lähettänyt minut ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet rakastanut minua. (Joh. 17:22-23)

Kilvoitus

Vaikka uskovalla on jo nyt iankaikkinen elämä ja varma toivo pääsystä lopulliseen kirkkauteen, se ei merkitse sitä, että voisimme olla piittaamattomia oman vaelluksemme suhteen.

Pysykää siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, jotka olette saaneet puheestamme tai kirjeestämme. (15)

Ensimmäinen asia, mistä pelastuneen tulee huolehtia, on hyvä Raamatun tuntemus. Taivastiellä tulee tuntea koko Raamattu, niin Vanha testamentti kuin Evankeliumit ja Paavalin kirjeet. Eikä riitä vain se, että tunnemme Raamatun sisällön, vaan

meiltä odotetaan, että noudatamme kuulemaamme ja lukemaamme Jumalan sanaa.

Käytännössä se merkitsee sitä, että samalla kun panemme täyden luottamuksen Jumalan antamaan ikuiseen lohdutukseen, ahkeruimme hyvissä teoissa. Niiden kautta Jumala haluaa ilmaista oman kirkkautensa muille ihmisille.

(Jumala) lohduttakoot sydämiänne ja vahvistakoot teitä kaikissa hyvissä teoissa ja puheissa. (17)

Mualla Paavali osoittaa, että uskovien hyvät teot ovat Herran itsensä valmistamia ja riittää, että vaellamme niissä eli poimimme Jumalan hyvästä armosta ne teot, joita Hän haluaa meidän tekevän. Tärkein teoista, jonka Herra omilleen valmistaa, on levittää Herran sanaa.

Kolmanneksi Jumalan iankaikkisessa lohdutuksessa ja hyvässä toivossa eläminen merkitsee rukoustaistelua tämän maailman monien vastustavien ja pahojen voimien hyökätessä kimppuumme:

Lopuksi, veljet, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niin kuin teidän keskuudessanne ja että pelastuisimme pahosta ja kelvottomista ihmisistä; kaikkihan eivät usko. (1-2)

Miten selviämme?

Heti kilvoituksesta puhuttaessa mieleemme nousee kysymys, miten voin selvitä monenlaisten paineiden keskellä, onko varmaa, että pysyn edes uskossa. Paavali vastaa näin:

Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teitä pahasta. Me luotamme teihin Herrassa, että te nyt ja vastedes teette, mitä me käskemme. Herra ohjatkoon sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen. (3-5)

Sinun ja minun selviämistemme tässä ajassa ei ole lopultakaan meistä kiinni. Kysymys on siitä, että Herra on uskollinen lupauksilleen, jotka hän on meille antanut. Hän vie työnsä loppuun. Juuri siksi me saamme rohkeasti lähteä noudattamaan Herran antamia käskyjä. Voima niiden noudattamiseen tulee Pyhältä Hengeltä, joka asuu jokaisessa uskovassa. Hän tekee mahdolliseksi myös sen, että jaksamme pysyä kärsivällisinä kaikkinaisissa vaikeuksissa ja ahdistuksissa.

Joka kerta kun Sielunvihollinen pyrkii masentamaan meitä varsinkin silloin, kun olemme langenneet johonkin syntiin, Herran Henki kutsuu meitä nostamaan katseemme Jumalan ja Vapahtajamme suurenmoiseen armoon ja siihen korkeaan identiteettiin, jonka yksin hänen hyvyytensä, laupeutensa ja armollisuutensa vuoksi olemme saaneet lahjana osaksemme. Herra on antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon. Hän on uskollinen ja Hän tekee sen, mitä on luvannut. Siksi saamme kilvoitella armon varassa Herran voimaan nojautuen.

Esimerkki uskovan perheen vaelluksesta Kristuksessa (1988 ja 2020)

Kondo Kooichi oli liikkeenharjoittaja mutta nykyään hän on pastori. **Kumiko**-vaimon lisäksi perheeseen kuului neljä lasta: yksi poika ja kolme tyttöä. Kooichi tuli kristilliseen kirkkoon vaimonsa välityksellä. Keväällä 1973 samana päivänä, kun Kooichi kastettiin

aamupäivän jumalanpalveluksen yhteydessä, heidät myös vihittiin iltapäivällä kristilliseen avioliittoon. *Kooichi kertoo:*

- Lapsuudessani en tiennyt juuri mitään kristinuskosta. Sen verran isäni oli opettanut, että se on ulkomaalaisten uskonto, jonka kanssa minulla ei ole mitään tekemistä. Tutustuin kristinuskoon lähemmin vasta vaimoni kautta. Tavatessamme toisemme hän oli ollut jo pari vuotta kristitty. Hän kehotti minua lukemaan Raamattua ja rukoili puolestani. Aluksi en millään voinut hyväksyä ajatusta, että olisin syntinen, koska en koskaan ollut tehnyt mitään rikosta yhteiskuntaa vastaan. (Japanin kielessä on vain yksi syntiä merkitsevä sana "tsumi" ja se tarkoittaa lähinnä yhteiskunnallista rikosta.)

Eräässä evankelioimiskokouksessa aloin ymmärtää, mitä synnillä Raamatussa tarkoitetaan. Tajusin, että olen eksynyt oikealta tieltä, kun en tunne Jumalaa, Luojaani, enkä usko Jeesukseen, jonka Jumala on lähettänyt. Pyhän Hengen työn vaikutuksesta pääsin vähitellen ymmärtämään, mistä kristinuskossa on kyse, ja sydämeni avautui.

- Olen perheen vanhin poika, jonka velvollisuuksiin Japanissa kuuluu buddhalaisen alttarikaapin hoito ja siihen liittyen vainajien puolesta rukoileminen. Kristittynä en kuitenkaan voinut ajatella alttarikaapista huolehtimista. Vanhempieni oli lähes mahdoton ymmärtää ja hyväksyä ratkaisuani. Heille se merkitsi sitä, etten enää arvosta sukua - suku ei enää ole minulle tärkein. Lopulta he tulivat siihen tulokseen, että jos en voi huolehtia velvollisuuksistani, minun tulee lähteä talosta (suvusta) ja aloittaa oma elämäni. Kyllä silloin tuli moneen otteeseen mieleen, että mitenkähän meidän käy. Naapurit ja sukulaiset pitivät minua hulluna, kun kristityn vaimon takia jätin kodin ja perinnön - siten he asian näkivät!

Mutta pian saimme monissa vaikeissa tilanteissa kokea, että meillä on elävä, meidän puolestamme taisteleva Jumala ja joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.

- Näiden vuosien aikana olemme saaneet rukoilla sukumme puolesta. Vanhempienikin asenteet ovat jo muuttuneet: he ovat vähän alkaneet ymmärtää ratkaisuani. He ovat saaneet nähdä, että meillä on elävä, meitä auttava ja johdettava Jumala.

Olemme jatkuvasti tavanneet vanhempiani, sillä he asuvat naapurustossamme. Viitisen vuotta sitten isäni suostui tulemaan evankelioimiskokoukseen, jossa minulla oli todistuspuheenvuoro. Hän on myös vastaanottanut Raamatun minulta lahjaksi.

Kumiko puolestaan kertoo:

- Aiheutimme paljon ahdistusta mieheni vanhemmille, kun mieheni ei voinut täyttää vanhimman pojan velvollisuuksia. Vanhempien näkökulmasta katsoen olemme pettäneet heidät: olemme pitäneet jotakin muuta "sukua" tärkeämpänä. Se on ollut heille isku vasten kasvoja. Luottamuksen palautuminen kestää aikansa. Vähitellen he ovat nähneet, että rakastamme heitä ja luottamus on palautumassa. He ovat alkaneet keskustella kanssamme monenlaisista asioista ja kysyä mielipiteitämme.

Kooichi: - Veljeni ja vanhempieni välillä on myös ollut ongelmia. Molemmat veljeni ovat lähteneet talosta ja aloittaneet oman elämänsä. Nyt ei kukaan meistä kolmesta ole jäljellä huolehtimassa talosta ja vanhemmistani heidän ikääntyessään. Isäni on juuri äskettäin esittänyt ajatuksen, voisiko meidän poikamme Yoshinobu tulevaisuudessa ottaa isännyyden talossa. Isäni kertoi päätyneensä siihen, että hänen puolestaan voidaan silloin viedä alttarikaappi pois talosta ja vaikka polttaa, ja talon uskonto saa sen jälkeen olla kristinuskko.

Tietäen miten vaikea ratkaisu tämän on täytynyt olla isälle, ehdotimme hänelle sitä vaihtoehtoa, että jos veljistäni joku haluaa ottaa haltuunsa talon ja alttarikaapin (ottaminen merkitsee omaisuuden siirtymistä asianomaiselle) niin se sopii meille ja me voimme kuitenkin huolehtia vanhemmistani heidän ikääntyessään. Mutta ainakin nyt isä toivoo, että Yoshinobu ottaisi talon haltuunsa, vaikka se merkitsee alttarikaapin hävittämistä. Uskomme että vielä tulee sekin aika, jolloin vanhempani tulevat kanssamme kirkkoon!

Kooichi Kondoolla on neljä lahjatavara- ja vaatetusliikettä.

- Vaikein asia on se, että sunnuntai on Japanissa tärkein ostospäivä. Kaikki liikkeet ovat silloin auki. Kristittyinä haluamme luonnollisesti osallistua seurakunnan yhteiseen koontumiseen, jumalanpalvelukseen, ja sen jälkeenkin haluaisimme viettää aikaa hiljentyen ja seurakunnan tehtävissä.

- Tämä on ollut meille suuri ongelma. Olemme ratkaisseet asian siten, että jumalanpalveluksiin osallistumme säännöllisesti, mutta sen jälkeen menemme liikkeisiin, milloin on tarve.

Kolme Kondoan perheen lapsista käy koulua.

Kumiko: - Koulun retket suuntautuvat usein temppelien puistoihin ja monet opettajat ja koululaiset käyvät silloin suorittamassa tavanomaisen rukouksen temppelin edessä; lyövät kädet yhteen muutamia kertoja ja kumartavat.

- Myös koulusta palatessa jotkut oppilaat suorittavat tällaisen rukouksen teiden varsilla olevien pienten alttareiden edessä.

- Lapset kertovat usein näistä tilanteista. Silloin aina keskustelemme heidän kanssaan siitä, että nuo patsaat ovat vain ihmisten tekemiä kivisiä patsaita, jotka eivät kuule, eivät puhu eivätkä voi auttaa.

- Opettajien suhtautuminen lapsiin on yleensä tasapuolista, mutta on luonnollisesti myös opettajia, jotka ovat voimakkaasti perinteisten uskontojen kannattajia tai kuuluvat johonkin uuteen uskuntoon. Tällaisen opettajan on vaikea hyväksyä kristittyä lasta.

- Lapset ovat kysyneet usein meiltä, miten äiti ja isä ovat tulleet kristityiksi ja miksi iso-isä ja isoäiti eivät ole kristittyjä. Olemme monen monta kertaa saaneet kertoa heille, miten tulimme tuntemaan Jeesuksen. (1988)

Myöhemmin Kondoan perheeseen syntyi vielä viides lapsi. Mutta hänen ollessaan vasta leikki-ikässä Kumiko sairastui syöpään ja pääsi Herran luo kirkkauteen. Aika pian sen jälkeen Kooichi lopetti liikkeensä ja aloitti opinnot Koben Luterilaisessa Teologisessa Seminarissa. Hän valmistui papiksi ja palveli eläkeikänsä asti Osakassa sijaitsevan seurakunnan pastorina. Hän kutsui molemmat vanhemmat luokseen ja huolehti heistä loppuun asti. Sekä isä että äiti saivat kristillisen kasteen. Kooichi avioitui uudelleen erään seurakuntansa jäsenen kanssa. (2020)

Entä sinä?

Oletko sinä jo saanut osaksesi ikuisen lohdutuksen ja hyvän toivo? Oletko kuullut Jumalan kutsun, kun Herra on puhutellut omaatuntoasi ja vaatinut sinua tunnustamaan syntisi ja kääntymään uuteen elämään Herran kanssa. Se Herra, joka sinua kutsuu, on Golgatan ristillä kärsinyt ja kuollut sinun syntiesi rangaistuksen puolestasi, jotta saisit syntisi anteeksi ja yhteyden elävään Jumalaan. Jeesus kukisti myös kuoleman nousemalla ylös kolmantena päivänä haudata, jotta sinun ei tarvitsisi pelätä kuolemaa eikä ikuista kadotusta. Tässä evankeliumin sanassa Herra kutsuu sinua tänään luokseen. Käännä hänen puoleensa ja huuda rukouksessa häntä avuksesi, niin sinäkin pelastus.

Jos sinä tunnet jo Jeesuksen omana Vapahtajanasi, Herra kutsuu sinua suuntaamaan mielesi siihen ikuiseen kirkkauteen, jonka hän on Kristuksessa valmistanut sinulle ja vaeltamaan tämä ajallinen vaelluksesi Pyhän Hengen voimassa tehden niitä hyviä tekoja, jotka Herra sinun tiellesi valmistaa. Saat osallistua evankeliumin levittämiseen. Sitä sinun ei tarvitse tehdä kuitenkaan vakuuttaaksesi itseäsi ja muita, että oletuskova kristitty. Sinun pelastuksesi on kokonaan Jeesuksen täydellisessä pelastustyössä ja Herran uskollisuudessa sille evankeliumin kutsulle, jossa Hän osoitti, että sinut on valittu jo iankaikkisuudessa Kristuksessa ikuiseen pelastukseen. Evankeliumin julistus ei pelastukseesi mitään lisää, mutta se on suunnaton etuoikeus, se on Herran armon ja Jumalan tekojen ylistystä. Se on kiitosta Golgatasta.